

[Lizzie Lichtenberg]

fremgår også af redegørelsen – at det er mangfoldigt, for der skal et kompleks af indsatser til, fordi der jo meget ofte er knyttet en hård kriminalitet til dette specielle misbrugsområde. Denne kriminalitet bliver hårdere og hårdere i forhold til f.eks. alkoholmisbrug, og jeg vil slet ikke begynde at tale om tobaksmisbrug, for det betragter man aldrig som et misbrug. Men for at erhverve sig denne her vare starter og ender de i kriminalitet, for det er som sagt forbudt både at sælge og erhverve det.

Derfor tror jeg, at hovedvægten må lægges på oplysende og forebyggende arbejde. Vi kan behandle og behandle, men ikke via et behandlingssystem klare problemerne. Det er da rigtigt, at man kun kan oplyse i den grad, som den, der skal have oplysning, vil modtage den, men måske kunne vi være lige så raffinerede til at oplyse om de skadelige virkninger og ligesom stimulere en følelse og skabe en mode, der svarer til den, der er skabt i den danske befolkning med hensyn til, at man skal konditræne, at man skal leve sundt, og at man skal have et godt liv. Det kunne være, at dette var en af de bølger, vi også skulle ride på, for jeg tror ikke på, at behandling stadig væk kan gøre det. At den kan gøres bedre, er der ingen tvivl om, men det har amterne og kommunerne fundet ud af; de har bare ikke haft den fornødne erfaring og tid. Derfor har man mange steder lavet tværfaglige grupper, hvor man prøver at formulere den politik, der netop skal være i det pågældende amt. Her har man de praktiserende læger temmelig kraftigt inde i billedet, for det er meget ofte dem, man som patient eller som borger har et tilknytningsforhold til. Derfor ville jeg være meget ked af, at man fratog dem ordinationsretten til metadon. Det er netop det andet system, nemlig det socialpædagogiske system, der skal stilles til rådighed også for læger, og derfor er også lægerne en målgruppe for oplysning, så de ved, at der er et samlet net omkring deres patient, der kan bruges.

Men spørgsmålet er stadig væk frivilligheden i vores danske samfund: vil vi behandles, eller vil vi gå til grunde? Det er jo det spørgsmål, vi står over for også i denne debat, og derfor vil jeg takke socialministeren for, at vi har fået den, og ikke mindst for hans tilsagn om, at vi vil kunne fortsætte de-

batten i socialudvalget og forhåbentlig også i det omliggende samfund.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg skylder hr. Tinning et svar fra tidligere på dagen. Hr. Tinning ville gerne have en disput med mig om en vurdering af SSP-samarbejdet, altså samarbejdet mellem politi og skoler m.v. Jeg ønsker ikke at gå ind i den disput, og jeg forventer heller ikke, at hr. Tinning og jeg kan blive enige om dette spørgsmål.

Men når hr. Tinning spørger, hvorfor politiet blander sig i oplysningsvirksomheden, er der kun dertil at svare, at politiet efter retsplejeloven har pligt til at være med til at forebygge forbrydelser, og at det kriminalpræventive råd har fået penge på finansloven og er blevet pålagt et oplysningsarbejde og endelig også har fået penge fra forsikringselskaberne, som jeg nævnte det.

Lad mig sluttelig sige til hr. Tinning, at jeg egentlig ikke synes, denne kulinariske snak om whisky eller sødmælk hører hjemme her; jeg synes, at problemet er alt for alvorligt til, at man spøger på den måde.

Til den socialdemokratiske ordfører, der var lidt utilfreds med mine kritiske bemærkninger om fagorganisationerne, kan jeg kun sige, at jeg henholdt mig til slutningen af ministerens redegørelse.

Jeg var glad for, at ministeren i sit indlæg fremhævede de gravide og mødrene, for det synes jeg er et specielt vanskeligt problem. Om tvang fik jeg det svar præcist formuleret, som jeg havde ventet. Jeg erkender og er enig i, at det er et meget ømfindtligt område, men netop når vi taler om de gravide kvinder, vil jeg sige, at vi må finde en meget kraftig tilskyndelse til, at disse kvinder går ind i en afvænnings.

Der har været sagt lidt om forskning, og det er der også et afsnit om i redegørelsen. Der tales om produktevaluering, og lad mig som nyt medlem helt generelt sige: det var da egentlig meget godt at få en produktevaluering en gang imellem af det, vi går og laver herinde bag de tykke mure. Er det i grunden noget, der kan bruges derude i hverdagen? Det synes jeg ikke det ville være så galt at få en diskussion og undersøgelse om.

Jeg vil gerne understrege, at metadonbehandling – og her er jeg helt enig med mini-